

СЪДЪРЖАНИЕ

<i>Изкуство, думи...</i>	2
<i>Международна дейност</i>	4
<i>Изкуство, думи...</i>	6
<i>Съобщения</i>	8
<i>Съобщения, предстоящо</i>	9
<i>Изкуство, думи...</i>	11
<i>Хроника</i>	12
<i>Изкуство, думи...</i>	13

Оформление:
Александър Стефанов

Фотограф:
Дени Кръстев

Редактор:
Десислава Атанасова

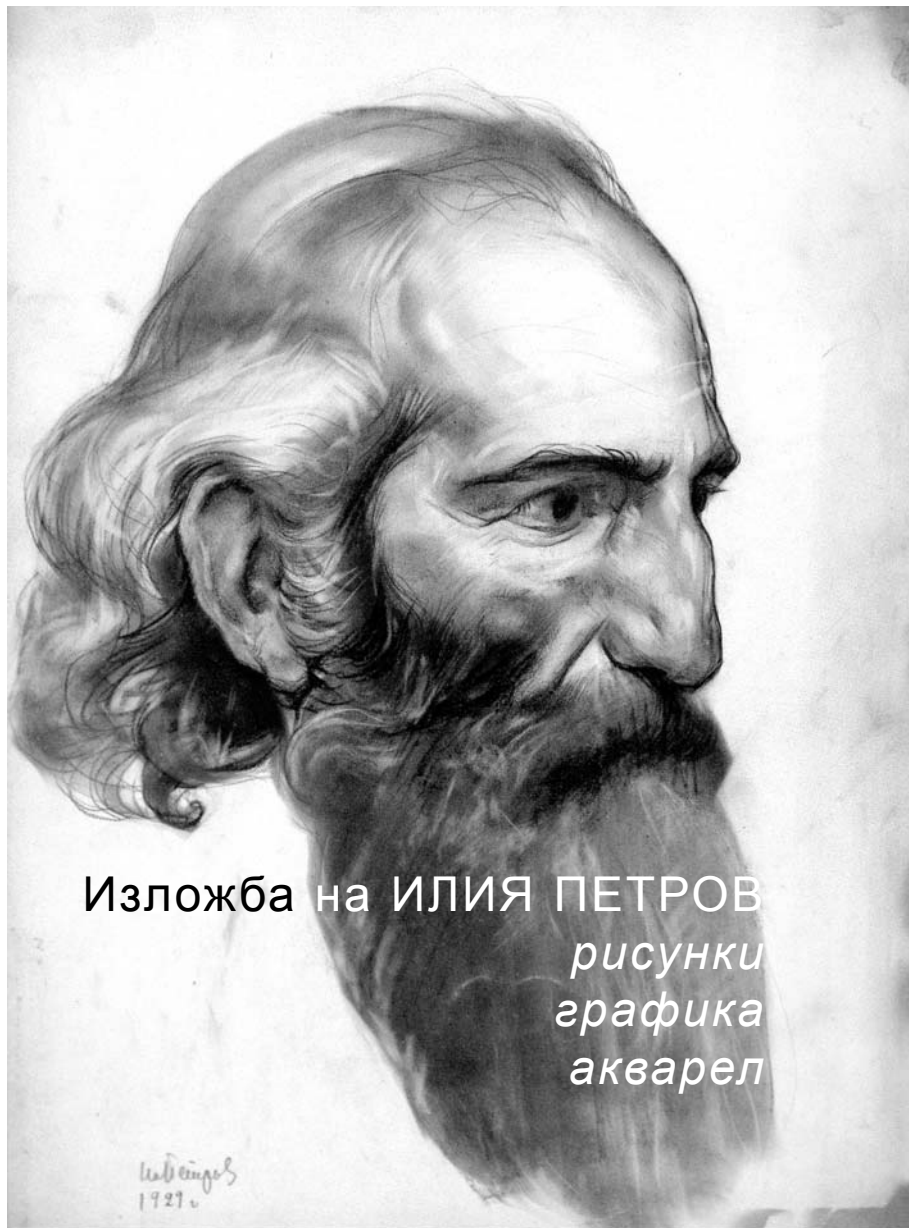
На корицата:
Илия Петров –
„Рисунка“ от изложбата „Илия
Петров - рисунка, графика, акварел“

За контакти и реклама:
тел. 02) 944 4141
02) 943 4421
факс: 02) 946 0212

info@sbhart.com
ИнфоСБХ
ISSN 1310-9448

СБХ, 1504 София, ул. „Шипка“ 6

Изложба на ИЛИЯ ПЕТРОВ
 рисунки
 графика
 акварел

Изложбата с творби на Илия Петров (1903-1975) предстопана в галерията на „Шипка“ 6 от 24 април до 10 май се оказа, колкото предвидима, толкова и изненадваща. Предвидима, защото голяма част от тези рисунки, графики и акварели са познати и показвани в изложби, най-често като съпътстващи живописните творби на автора. Изненадваща, защото цялостното излъчване на внушителния им брой (143 творби), както и подборът им, очертаха нови акценти. Често пъти (въпреки изключенията) рисунките на художниците-живописци носят белега на особен вид „живописност“ и на характерна пластичност, дължаща се на мекотата и на богато нюансирания шрих, изграждащ формата и доближаващ се до подхода при моделирането с цвят. Както е добре известно, картините с маслени бои на Илия Петров са с изключително богата живописна текстура, но рисунките, противно на подобни очаквания, не се вписват в еднозначни и опростени категории. Те са много разнообразни и издават художник, който е изградил пластическото си мислене многопосочно и е овладял рисунъка в пълния му регистър - от изсечени почти скулптурно обеми с твърда категорична линия и рязък контур, до нежни, едва докосващи повърхността на листа следи на кредата и сангина. В зависимост от спецификата на сюжета е подбрана и подходящата техника на изпълнение, което в голяма степен е предопредило удачния резултат и търсения ефект. Сюжетният регистър в тези рисунки е сведен до портрети, голи тела, фигурални композиции и до множеството глави и фигури на животни (лъвове, антилопи, сърни, котки, маймуни, рисове, носорози и др.). Не трябва да забравяме, че Илия Петров се е изявявал и като илюстратор на книги още от началото на 40-те години и това вероятно е довело до интересите и познанията му в тази област. Животинските изображения - над 30 на брой в изложбата, нарисувани превъзходно с различни материали и техники (молив, туш, креда, сангин, акварел), вероятно са заинтригували художника с възможността да бъде изведена характерната красота на състоянията и движенията им - сила, грациозност, агресивност, закачливост и т.н. В това отношение бихме могли да открием известна аналогия, поне в мотивацията за създаването им, с композициите с животни на Дьолакроа.

Още една подробност би ни помогнала да си обясним изключителните по мащаб и по стилово разнообразие рисунки - фактът, че от 1928 до 1940 г., т.е. до момента на постъпването му като преподавател по живопис в Художествената академия, Илия Петров е бил учител по рисуване в XIII-та прогимназия в софийския квартал „Ючбунар“. Тази практическа „школовка“ и общуването с децата, вероятно са доизградили вкуса и предпочитанията към простота, четливост и изразителност на рисунъка и до образност, останала интригуваща за автора и непроменена с годините. В експозицията се открояват ярко отделни портрети, носещи в голяма степен типичните белези на живописното портретно творчество на Илия Петров: дълбочина в изследването на сложни, добре изяснени и нюансирани психологически състояния, характерно излъчване и подчертана индивидуалност, постигнати чрез богата и разточителна пластическа трактовка, независимо от избора на материал - молив, креда, акварел. Това са всъщност портрети на обичани и уважавани от художника личности - Майстора, Светла Ракитин, Емилиян Станев, Михаил Кац, Асен Василев и др. Изключителната изненада в настоящата експозиция са два акварела, създадени от автора, когато е бил на 11 години - факт, който е трудно да осмислим.

Специални благодарности заслужават организаторите на изложбата и собственикът на представените творби - г-н Божин Танчев, който освен удоволствието за публиката да се срещне с класическите и майсторски рисунки, ѝ е предоставил и възможността за откупки на изключително достъпни цени, невероятни за пазарния механизъм в момента. Ако това се превърне в по-често срещана практика, съдбата на българското изобразително изкуство, би ни се сторила, може би, не толкова отчайваща и безнадеждна.

Красимира КОЕВА

Международен Фестивал Сараево - „САРАЕВСКА ЗИМА“

Международният Фестивал в Сараево - „Сараевска Зима“ е традиционно място за срещи на творци и граждани от цял свят.

Първият фестивал „Сараевска Зима“ се е състоял от 21 декември 1984 до 6 април 1985 год. В продължение на двадесет и три години от съществуването си, фестивалът е станал неразделна част от градския живот. По време на хиляда шейсет и девет фестивални дни, Сараево е видял две хиляди деветстотин и осем представления и изложби с над 2 883 500 зрители и 25 290 участващи творци от всички кътчета на света. На фестивала „Сараевска Зима“ не му беше попречено да протече даже по време на война и се превърна в символ на свобода на творчеството и на място за опознаване на разнообразни култури и цивилизации.

Заедно с Международния мирен център „Сараевска Зима“, организира проекта „Сараево - културен център на Европа“ от 21 декември 1993 г. до 21 март 1994 г. Идеята бе подпомогната от Градския съвет на Сараево и от 11 000 именити личности и институции от цял свят. Международният мирен център „Сараевска Зима“ и Интернационалният Фестивал Сараево „Сараевска Зима“ планират да подновят тази инициатива.

Двадесет годишния юбилей от създаването на фестивала Сараево „Сараевска Зима“ беше посветен на проекта Сараево - Мултикултурен град. Интернационалният мирен център и фестивалът „Сараевска Зима“ подготвят проекта „Сараево - Световният Културен Център 2014 год.“

Организаторът на фестивала „Сараевска Зима“ е Интернационалният мирен център Сараево. Интернационалният мирен център е член на Интернационалните общества за театрални изкуства (ISPA), Европейската Фестивална Асоциация (EFA), Асоциация на биналето на младите творци на Европа и Средиземноморието (BJCEM).

Интернационалният Фестивал Сараево „Сараевска Зима“ е награден с много интернационални награди и признания както и с най-високата награда на град Сараево „Sestoapriliska nagrada Sarajeva“.

Интернационалният Фестивал Сараево „Сараевска Зима“ по традиция се провежда под попечителството на главния секретар на Съвета на Европа, Европейския Съюз, ЮНЕСКО, Президентството на Босна и Херцеговина, Министерския Съвет на В&Н, Окръг Сараево, град Сараево и кметство Стари Град.

XXIV Международен Фестивал Сараево „Сараевска Зима 2008“

68 - Нов (Смел) Свят, 7 февруари - 21 март 2008г.

XXIV Международен фестивал - „Сараевска Зима 2008“ - едно традиционно и творческо събитие ще се проведе под мотото „68 - Нов (Смел) Свят“.

Програмата включваща театрални постановки, концерти, филми, изложби от изящни изкуства, обсъждане с няколко участници специалисти, литературни събития, архитектура, видео, програми излагачи културно наследство, детски програми и интернационален културен конкурс, конкурс за изящни изкуства, детски и младежки творби по темата „Нов (Смел) Свят“ ще бъде реализирана в това издание на фестивала.

Програмата на фестивала ще бъде представена не само в театри, галерии, музеи концертни зали в града, но също така в олимпийските планини, и по време на фестивала и в рамките на церемониите по откриване и закриване.

Фестивалът има честта да Ви покани да представите своя проект като част от програ-

мата в следващото издание на фестивалът „Сараевска Зима“. Молбите за участие трябва да бъдат попълнени не по-късно от 30 септември 2007 год..

За допълнителна информация:

Тел. +387 33 207 945; +387 33 207 948;

Факс +387 33 207 948;

e-mail: ibrosa@bih.net.ba, program@sarajewskazima.ba

Уебсайт: www.sarajewskazima.ba

Фондация „Синаиде Ги“ – Рим, Италия

Анонс за конкурса „Синаиде Ги“ за Международната награда за акварел

Фондация „Синаиде Ги“ обявява 16 конкурс

за Международната награда „Синаиде Ги“ за акварел 2007 год.

Състезанието е отворено за художници родени между 31 декември 1964 и 31 декември 1991 год. Всеки участник може да предаде само една картина - пейзаж, изпълнена с акварел с размери не повече от 70 см на най-дългата страна, която не е била излагана до сега. Творбата трябва да бъде придружена от молба за участие, адресирана до президента на фондацията, задължително включваща името и адреса на художника, дата и място на раждане и телефонен номер, факс и/или e-mail адрес, а и също така заглавието на творбата, дата не създаване и стойността ѝ. Сниман документ за самоличност със снимка (паспорт, лична карта и др.) трябва да придружават молбата, която да бъде подписана както подобава. Незачитането на правилата ще даде повод за изключване от конкурса.

Творбите, грижливо опаковани заедно с молбата трябва задължително да бъдат изпратени с препоръчана поща (с изискана обратна разписка) и трябва да пристигнат не по-късно от 30 юни 2007 на адрес:

FONDAZIONE SINAIDE GHI

I-00137 ROMA

7, Via Nicola Festa

Италия

Пощенските разходи ще се заплащат от участниците.

Разходите по рамкирането ще бъдат поети от Фондацията.

Творбите ще бъдат оценени от интернационално жури съставено от четирима критици, един художник и един член на Борда на Управителите на Фондацията.

Спечелилият ще получи награда от 5000 (пет хиляди) евро

Награди от 3000 (три хиляди) евро и 2000 (две хиляди) евро ще бъдат връчени съответно на тези, постигнали второ и трето място.

Авторите на творби, заслужаващи особено признание ще получат специални удостоверения.

Наградите ще бъдат връчени на победителите по време на церемония за награждаване. Специална изложба от избраните творби ще бъде подготвена.

Участниците трябва да си вземат обратно творбите или писмено да упълномощят свой представител в срок от три месеца, броейки се от първия понеделник след края на конкурса. Неприбраните творби ще се считат собственост на Фондацията.

Участниците трябва изцяло да се съобразяват с правилата изложени по-горе и да приемат творбите им да бъдат възпроизведени с рекламна цел.

ВМЕСТО РЕКВИЕМ

Наричахме го Ицето, за да го доближим до себе си, а той си беше утвърденият художник на графичния дизайн и запазената марка Христо Христов. Беше невероятен работохолик. Там горе, в неговата мансарда-ателие на улица „Гаврил Генов“, той можеше да бъде намерен по всяко време на денонощието. Правеше чудесно кафе и предлагаше уиски. Най-вече в петъците тук се събираха много известни артисти, журналисти, негови приятели, за да поспорят за изкуство или политика пред импровизирания съдържателен бар между подпорите на мансардата.

Тук постоянно присъствие имаше световно известният художник-график Стефан Кънчев - „кралят на пощенската марка“. Беше интересно да ги слушаш как спорят до нажежаване и как защитават творческите си позиции. Сред дима на цигари и ухание на северняшко вино, човек научаваше много повече неща за изкуството, отколкото на лекции в Академията.

Христо беше прекрачил границата на ХХ век със своя мироглед, съвременно светуосещане и личен почерк, неговата индивидуална справедливост. Така може да живее само талантът, затова беше разбираан само от талантливи хора. Те, двамата със Стефан Кънчев, макар и различни, се допълваха. Върху белия лист се раждаха нови проекти, особено за пощенски марки, в чиято област се утвърждаваше и Христо. Той беше неспокоен, търсец дух, оформяше списания, рекламни брошури, книги, календари. Утвърди се като майстор на запазената графична марка, която трябваше да олицетворява специфичното, характерното от работата на предприятия, фабрики, заводи, институти. Това той го можеше перфектно като поет, който само в стих може да ти разкаже за една любов и я представи блестящо в своята юбилейна изложба. Неговата вискателна педантичност умело общуваше с богатото му въображение и артистизъм.

Бохемският безпорядък бушуваше само в неговата душа, докато се избистри в една идея. Върху работната му маса отсъстваше ред, състоящ се от подострени моливи, четки, острила, картони, тубички с боя и още много други непознати джунджурии. Това беше Ицето - ред и безпорядък, строгост и бохемство и много раздвижена естетика.

Обичаше родното Море и спомените от годините в Морското училище и неговото ежедневие, изпълнено с духа на добрата Морска практика, вградила в него ценни критерии за труд и творчество. Ще го запомним на кормилото на своя велосипед, винаги забързан, задъхан, догонващ времето.

Мисля си, какъв ли би бил неговият личен, запазен графичен знак? Може би образ на един мъж, артистично небрежен, който е вдигнал чаша вино в името на изкуството.

Ето защо смъртта му не е повод за тъга, а по-скоро порив да възкресим спомена за един творчески дух, оставил следи в сърцата ни.

П. ПРОКОПОВА

ИЗЛОЖБА С УСЕЩАНЕ ЗА ИЗТОКА

Април 2007 г., „Шипка“ 6

За художника Локман Ал Шейх може да се каже, че е човек, щедро черпил от две култури - иракската, която му е родна, а от друга страна - културата на България, където получава висше художествено образование. Неговото цялостно творчество го представя като пътник с вечно търсецо въображение. Смел експериментатор - пет години от живота си отдава на изследвания, които водят до това, че при него платното напуска гладката топография, за да се превърне в силно нагъната „кватернерна“ повърхност, която освен това е и полихромна. Работил, след завършване на НХА в Център за нови стоки и мода с текстил, той не забравя за любовта си към плата и в творчеството си го използва двойко - като генератор на гънки за повърхността и като субстрат за експериментите си с цветните петна. Произведенията са изпълнени с реминисценциите на Изтока - от полихромията на мозайките по култовите постройки до миниатюрите в ръкописите. Цветните петна са положени със смелия замах на южноамериканските мюралисти, а детайлите в картините му са направени с филигранната техника на бижутер. Платната му, по-точно би било да се каже - повърхностите му, са различно организирани - гънките им, хаотични или не, са колористично изградени така, че да създадат у зрителя носталгия по загубеното „съкровено“, по това, което човек е скътал дълбоко в душата си. В картините на Локман Ал Шейх то излиза и човек се радва, че е намерил още един приятел и събеседник. Четката му - лека и артистична - нежно докосва платното и оставя охрата с усещане за пясъчна пустиня, розовото на залеза или Тера ди Сиена на изгорената от слънцето земя.

Творбите, в които творецът показва фигури, са безусловно повлияни от българската изобразителна култура. В тях авторът вижда човешкия живот като поражение, но и воля за съществуване.

Зрителят е приятно удивен от причудливия начин, по който са сплетени две култури, дали такъв ярък художествен резултат, каквато е изложбата на Локман Ал Шейх.

Юлиан МИТЕВ

Локман Ал Шейх – „Птица“, детайл

По решение на ИБ на СБХ се въвеждат нови цени за една нощувка за ползване на творческите бази през летния сезон, считано от 1 май 2007 год.:

1. За базите в Балчик (извън смените за летуване), Боженци, Велико Търново, Долна Баня, Сливен и София:

- за членове на СБХ и семействата им	8 лв.
- за членове на ТФ и семействата им	9 лв.
- за гости	10 лв.

2. За база Вършец:

- за членове на СБХ и семействата им	6 лв.
- за членове на ТФ и семействата им	6 лв.
- за гости	8 лв.

- такса за пенсионери - 20 % от цената за членове на СБХ
- такса за походно легло - 50 % от цената за членове на СБХ

Допълнителна информация и заявки:

Иванка Атанасова, ТФ на СБХ, ул. „Шипка“ 6, ет. 3, тел.: 846 52 13

СБХ предлага на своите членове и на членовете на ТФ и семействата им почивка през летния сезон в базите си в Шкорпиловци, Балчик, Созопол и КК „Албена“ при следните условия :

Шкорпиловци

I смяна: 15 юни - 28 юни; II смяна: 30 юни - 13 юли; III смяна: 15 юли - 28 юли; IV смяна: 30 юли - 12 август; V смяна: 14 август - 27 август; VI смяна: 29 август - 11 септември

Цени за нощувка:

4 лв. - легло в панелно бунгало за членове на СБХ и ТФ и семействата им

5 лв. - легло за гости

2 лв. - легло в дървено бунгало

Задължителна консумация: поне две хранения дневно, които се заявяват при подаване на молба за почивка в ТФ на СБХ.

Цени за храна: СБХ, ТФ

	Възрастни	Деца
1. Закуска, обяд и вечеря	9.50 лв. за ден	8.50 лв.
2. Закуска и обяд	6.90 лв. за ден	6.30 лв.
3. Закуска и вечеря	6.90 лв. за ден	6.30 лв.
4. Обяд и вечеря	8.50 лв. за ден	7.40 лв.

Цени за храна за гости:

1. Закуска, обяд и вечеря	10.50 лв. за ден	9.30 лв.
2. Закуска и обяд	7.50 лв. за ден	6.80 лв.
3. Закуска и вечеря	7.50 лв. за ден	6.80 лв.
4. Обяд и вечеря	9.50 лв. за ден	8.50 лв.

Балчик

I смяна: 1 юли - 14 юли; II смяна: 16 юли - 29 юли; III смяна: 31 юли - 13 август; IV смяна: 15 август - 28 август; V смяна: 30 август - 12 септември; VI смяна: 14 септември - 27 септември

Цени за нощувка: Легло - 10 лв.; Походно легло - 5 лв.

Созопол

Цени за нощувка:	СБХ	Гости
От 1 юни - 30 юни	25 лв. стая за двама	50 лв.
	30 лв. ателие за двама	60 лв.
1 юли - 15 септември	35 лв. стая за двама	70 лв.
	40 лв. ателие за двама	80 лв.

След 15 септември	25 лв. стая за двама	50 лв.
	30 лв. ателие за двама	60 лв.

Цена за дете до 12 години - 10 лв. за допълнително легло

КК „Албена“ - Хотел „Фламинго“

Цена за нощувка: от 1 юни до 30 септември - 50 лв. за стая за двама

Забележка: Заявката за почивка се заплаща в тридневен срок в счетоводството на ТФ на СБХ, след подписване на декларация и платен членски внос за годината.

Информация и заявка: Ив. Атанасова, ТФ на СБХ, ул. „Шипка“ 6, ет. 3, тел.: 846 52 13

От 15 до 30 август т.г. в Габрово ще се проведе Националния симпозиум по скулптура в камък.

Желаещите да участват в него могат да представят своите кандидатури от 10 до 20 юли т.г. в секция „Скулптура“ - СБХ, ул. „Шипка“ 6, София, както следва:

Проект - триизмерен макет или рисунка от три гледни точки

Творческа автобиография. Снимков материал на автори творби (минимум пет броя) Жури, назначено от председателя на СБХ, ще определи участниците.

За реализация на одобрените проекти, организаторите подsigуряват материал (врачански камък), храна и нощувки. Отделно от това се изплащат хонорари в размер 1000 лв.

Вече функционира сайтът на секция „Скулптура“ - www.skulptura.org. Желаещите да се включат в него, могат да представят творческа автобиография, снимки на свои творби - два броя (за предпочитане е CD), лична снимка и десет лева, необходими за поддържане на сайта. Всеки автор ще може да допълва и актуализира информацията периодично и тя ще бъде отразена в сайта.

Както вече ви информирахме, в секция „Скулптура“ се съхраняват материали на скулптори, подадени преди няколко години, за издаването на каталог на секцията. Желаещите да бъдат включени в сайта с тези материали, могат да заявят това на тел.: 846 72 48 - Ани Шапкарова

13-ти Международен конкурс за карикатура, Хайфа 2007 - Израел

Тема: Пари (Финансови инициативи, Как да изкарваме прехраната си, Благотворителност, Социална справедливост, Събиране на средства, Монетарна политика и пр.)

До 5 творби, размер А4

Краен срок - 5 юли 2007 г.

Награди - \$ 500; \$ 300; \$ 200

Адрес - „Pencom“ - Association of Israeli Caricaturists

P.O.B. 45598, Haifa 31454, Israel

e-mail : ronite@haifa.muni.il

http: www.haifa.muni.il

Г-н Георги Киликчиев продава:

1. Жълти глазури - 30 кг.
2. Оранжеви глазури - 80 кг.
3. Червени глазури - 190 кг.
4. Сини глазури - 100 кг.
5. Зелени глазури - 8 кг.
6. Безцветни глазури - 180 кг.
7. Черна глазура - 20 кг.
8. Син смалт - 30 кг. X 4 лв.
9. Червен смалт - 10 кг. X 5 лв.
10. Златен смалт - 30 кг x 5 лв.
11. Млян бял смалт - 30 кг. X 5 лв.
12. Бял смалт нецепен - 40 кг. X 2 лв.
13. Флюс за снимки - 10 кг. X 20 лв.
14. Лустри - 10 л x 150 лв.
15. Колоидални разтвори:
  - Au - злато 10% - 8 л. x 600 лв.
  - Au - злато 8% - 3 л. x 400 лв.
  - Pt - платина - 3 л. x 600 лв.

Имам в наличност и други суровини като лято стъкло, декоративни стъкла, елементи. Глазурите са ниско и високо топими, а цените са от 4-10 лв. в зависимост от цвета.

Телефен за връзка:

Дом: 856 44 37; ателие: 866 85 76; GSM: 0898 686 005.

СЪЮЗ НА БЪЛГАРСКИТЕ ХУДОЖНИЦИ ул. „Шипка“ 6

Изложбен план, месец юни 2007 година

Изложба – „Стратегии в контекста на детството“,
9.VI.-27.VI., II етаж, 17 часа, куратор: Николай Маринов

Изложба – Никола Златев (1907-1989), живопис, графика,
12.VI.-27.VI., IV етаж, 18 часа

Изложба – Слави Дончев, скулптура,
13.VI.-28.VI., I етаж, 18 часа

Изложба - Весела Тасева – „В диалог с живота“, живопис,
14.VI.-29.VI., III етаж, 18 часа

Изложба – Петър Ръсовски – „Пейзажи от България и Европа“, живопис,
15.VI.-29.VI., III етаж, 18 часа

Изложба на Гюлерджан ХАДЖИОГЛУ

Април 2007 г., „Шипка“ 6

Тук приказката за Мохамед и планината си е абсолютно на място. Гюлерджан Хаджиоглу, но всъщност - Гюла, направи изложбата си в София, вместо в онзи огромен, шарен, космополитен град - Истанбул. От моя гледна точка - така и трябва. Преди повече от два-сет години се запознахме с Гюла. Помня всичките й квартири в София и кандидат-студентските изпити. Преди да успее да учи на „Шипка“ 1 работеше на „Шипка“ 6. После дойдоха онези кошмарни години, когато семейството й бе принудено да напусне България. Петнайсет години в Истанбул - и започна всичко отначало. Сега Гюла е за първи път с изложба в София. Само тя си знае какъв дълъг път е преминала, за да дойде на „Шипка“ 6 като художник, а не ката пазителка на залата. Темата на експозицията й е „Очакване“ и е свързана с чувствата на хората от дом за деца без родители. Но, мисля си, че очакването за нея самата е да намери своето истинско място, и то - рисувайки картините си. Беше си написала или по-точно нахвърляла някакво обяснение - защо изложбата й е такава, каквато е. Защото зад думите стои едно напълно искрено и силно чувство, което не се нуждае от много приказки. Всичко е ясно. Каквато е Гюла като човек, такава е и като художник. Топла, емоционална, експресивна и леко хаотична. Искрена и честна. Даже - наивна.

В тази изложба липсва какъвто и да е флирт с публиката. Гюла е рисувала точно това, което я вълнува и точно така, както го е усещала. За мое съжаление, тя не е донесла две големи рисунки на хартия, които са много силни и богати на пластически внушения...

Допреди година-две Гюла преподаваше рисуване, композиция и живопис на гимназистите откъд Босфора, а сега води курсове. Аз не знам как се преподава емоционалност. Не знам как се справя човек като нея с рутината. Не знам и защо беше престанала да рисува известно време, след като е артист по душа. Знам обаче, че учениците й ужасно я обичат, и не само заради усмивката и сините й очи... Желая й много успехи и това да бъде само едно голямо начало. На добър час!

Десислава МИНЧЕВА

Гюлерджан Хаджиоглу – „Улицата“, детайл

Десислава Денева се представя в галерия „Сезони“ с живописна изложба, озаглавена „Разговор с птица“. Изложбата бе открита на 19.04.2007 г.

Теменуга Христова и Валентин Кулев откриха изложбата „Православна традиция - икони и стенописи“ на 24. 04. 2007 г. Изложбата бе подредена в зала „Българска икона“ - град Шумен.

Галерия „Астри“ представи графика и живопис на **Велико Маринчевски** в периода 26.04. - 15.05.2007 г.

В Художествената галерия на гр. Стара Загора през април - май 2007 г. се проведе юбилейната изложба на **Димо Генов**.

На 3.05.2007 г. във Филаделфия, САЩ, в Центъра за концептуални изкуства „Кели Райтърс Хаус“ се откри самостоятелна изложба „Театрален плакат“ на бургаския художник **Стойко Сакалиев**. Изложбата обхваща периода 1986-2006 г. Авторът посвещава своята изява на празника на българската писменост и култура - 24 май.

Мих. Чаушов – „Двойно пространство“

„Археология на мислите“ е наименованието на самостоятелната изложба живопис и графика на **Михаил Чаушев**, експонирана на „Шипка“ 6 в периода - 4.05. - 14.05. 2007 г.

Венцислав Пирянков представи своя изложба живопис в зала „Средец“ на Министерството на културата на 4.05.2007 г.

На 10 май 2007 г. **Валентин Топалов** откри изложба дарение от шестнайсет собствени живописни творби в Художествената галерия „Любен Гайдаров“, град Перник.

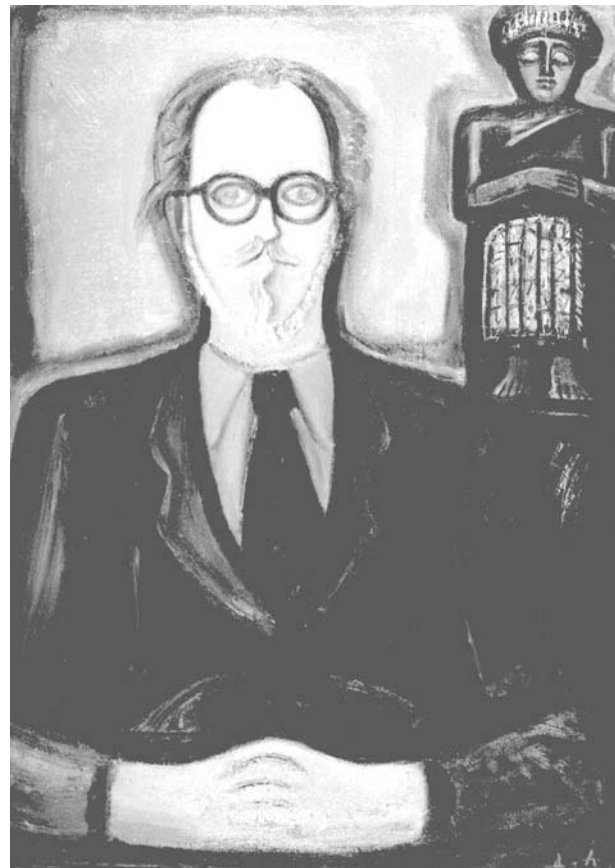
За първи път посолството на Република България в Рим отвори вратите си за посетители, по случай 50 год. от подписването на Римския договор за създаването на ЕС. В салоните на посолството бе представена изложба на българската художничка Дора Николова Битау. Нейните картини са изложени на обществени места в Италия и САЩ, както и в частни колекции. Понастоящем, изложба на Дора Битау се представя последователно в Орегон, Вашингтон, Айдахо, Монтана и Аляска.

Трима българи: **Боряна Петкова, Николай Атанасов и Румен Михайлов** - бяха класирани сред стоте най-популярни графици от двайсет страни за 2006 година на 27-то издание на „International impact art festival“ в Киото, Япония.

На международното биенале за графика „Суха игла“, Ужице, Сърбия международно жури в състав: Проф. Велizar Кръстич - Сърбия, Лиляна Чинкул - Сърбия, Димо Колибаров - България, проф. Вики Цаламата - Гърция и Свободан Радойкович - Сърбия, определи колекцията и наградите на традиционното международно биенале за графика „Суха игла“. Сред тримата носители на дипломи е и българският художник **Иван Нинов**. **Голямата награда** получи **Емануел Рани** от Чехия, а другите наградени са **Теа Вернициг** - Австрия, **Зоран Гърмаш** и **Ранка Лучиш** - Сърбия.

Изложба живопис на ДИМИТЪР АРНАУДОВ

Изложбата на покойния живописец Димитър Арнаудов, състояла се през април в галерия-книжарница „София Прес“ е поредното упорито усилие да се запази паметта за този важен, но все още недооценен в нашето изкуство, художник. Защото става въпрос за автор, който освен значимо творчество в областта на живописата и рисунката, има важно място като преподавател, човек с отношение към теоретичното осмисляне на творческата дейност и поет. Разгърнато в периода 60-те - 80-те години на миналия век, неговото художествено наследство се отличава с много качества, сякаш останали невидими за тогавашните официозни критерии. Става въпрос предимно за пейзажи и портрети, които са работени с дотолкова деликатно отношение към живописната материя, че за тяхното разбира-

Димитър Арнаудов – „Портрет на Димитър Г. Димитров“

не наистина е необходимо специално настройване на сетивата, внимателно вглеждане и съзерцание, което е било трудно постижимо в контекста на помпозната несъдържателност на организирания художествен живот от онези десетилетия. В рамките на напълно традиционни жанрове като пейзаж или портрет, Димитър Арнаудов съумява да изгради сложни композиционни решения и да доведе образа до условност, която започва да придобива значения единствено поради концептуалната си, дълбоко интелектуализирана визуална структура.

Това прави автора един от малкото вътрешно съсредоточени творци, които са истинска рядкост в българското изкуство от това време. Затова, неговите посмъртни изложби неизменно привличат все повече посетители, специалисти и ценители, защото, може би, и тук последните ще станат първи.

Свилен СТЕФАНОВ

АКТ С АРФА. Рисунки и скулптура на Валентин СТАРЧЕВ в Галерия „Българи“, март - април 2007 г.

Един от най-добрите скулптори в България - Валентин Старчев, все повече през последните години се обръща към чистата рисунка и към изразните средства на най-интимната в изкуството тема - Актът. За едни тя е ретро, за други - вечна.

Има ли нещо различно в Акта на Валентин Старчев, в неговото интерпретиране на една от любимите теми в европейското изкуство. Тема, макар и разработвана от нашите художници едва през XX век, с добри традиции и големи имена.

Винаги съм считала, че зрялата възраст има своите преимущества при рисуването на Акта, нещо което може да се сравни с изпълнителите на джаз. С натрупването на годините творецът придобива по-голяма свобода при разработването му, а певецът - повече нюанси в интерпретацията. Това предполага, че ти си минал през живота, без да му позволиш да ти отнеме вдъхновението, да претъпи сетивата ти, да закърнее шанса ти за живот.

В Акта мъжът и жената са равностойни. Той напомня екзалтиран танц, възпален вътрешния порив на еротичния екстаз. Така Актът за Валентин Старчев е сравнен със свиренето на най-съвършения инструмент - Арфата. Този, чрез който Орфей постига върховния момент - едновременно сливане с божественото и със себе си. При Старчев достигането на този момент е интерпретирано дръзко, дори брутално, в някои от

Валентин Старчев

рисунките. При него жената свири на Арфа. Тя дърпа струните на Арфата, за да потъне и да се разтвори в нейните звуци, защото свиренето не е нищо друго, освен висш екстаз, постигнат в Акта с мъжа. Чрез тази, бих я нарекла, нео-иконография на темата за Акта, Старчев ни връща и към изконната функция на изкуството - тази от която се изпитва удоволствие от човешкия живот - живот, разбираен в унисон и хармония с природата.

В своите Актове Валентин Старчев възпява любовната наслада, уталожването на нагона, на афродистичния инстинкт. Този, който произтича от свързането на сексуалния инстинкт с Афродита, като богиня и символ на любовта. В неговите рисунки, направени с изключителна лекота, се чувства умението на художника да предаде плътта и обема, присъщо в най-силна степен именно на този, който вае триизмерно фигурата. Затова линията е пестелива, но и точна, а детайлът извежда състоянието на блаженство и нега. Състояние, по-скоро присъщо на времето на буржоазния либерализъм от края на XIX и началото на XX век и на чаровните творби на Густав Климт. Още нещо е характерно за Актите на Валентин Старчев - усетът за едновременна близост и отдалеченост от представените състояния. И това е усетено от скулптора, защото всеки акт е познат и непознат, поради това че е твърде конкретен, т.е. единствен.

Пестеливият рисунък и характерният контур на неговите женски тела - свирещи на арфа, оглеждащи се в огледалото, обзети от очакване и страст, напомнят най-доброто на тази тема, правено от Георги Попов - Джон и Дечко Узунов.

Най-чаровното в представените в Галерия „Българи“ Актове на В. Старчев е, че те не само обогатяват представите ни за самия него, но че в тях няма усещане за ретроспекция. Актите му не са продукт само на вълнуващ спомен от младостта, или на анахронизъм на възрастта. Тази камерна изложба е зов към преследващата ни опасност от закъряване на собствените ни сетива във време, в което все повече подменяме истинското с виртуалното. Зов, преди да е станало твърде късно, да докоснем с пръстите си, да потънем в аромата на плътта - нещо, което поколението на Валентин Старчев винаги е носило в себе си.

Аксиния ДЖУРОВА

60 години Дружество на художниците - Плевен. По повод изложбата на Дружеството на художниците - Плевен, март - април 2007 г., „Шипка“ 6

Още през 1947 г., преди учредяването на Съюза на българските художници, девет ентузиастични за творчество художници създават т.нар. Колектив на художниците - Плевен към Камарата на народната култура. Една година по-късно се присъединяват към Общобългарския художнически съюз. Започва активна изложбена дейност в града, издават се каталози на експозициите с живопис, скулптура и графика. Годишните

общи и индивидуални изложби са с жанров обхват от батални композиции до натюр-морти. През годините, въпреки различните социално-политически условия, които спъват творчеството с тесногърди норми, групата художници, към които се присъединяват все повече млади автори, успява да преодолее неразбирането с воля за творческа активност и за професионално съвършенство. Значими художествени произ-

ведения се създават и в трудните години - 50-те години на ХХ век, и по-късно - в началото на 60-те, когато българското изкуство се обновява на фона на ожесточените спорове за формализъм и модернизъм.

Част от местата, където започват тези диспути са „Плевенската група“ и местният печат. Там успяват да се защитят същностните критерии за оценка на творбата. Правят го местни художници и колеги от столицата. За известен период групата обединява и художници от централна северна България. Създава се ХГ (1958), изнасят се лекции и се честват за първи път юбилеите на класиците на българското изкуство - Ангел Спасов и Содония Атанасова, които са членове на групата.

През 60-те години се модернизират пластическите похвати, появява се и художественият текстил. Двама автори от новото поколение в града - Светлин Русев и Тома Трифоновски - стават основоположници на две основни тенденции в българското изобразително изкуство. В десетилетието на 70-те и 80-те години нараства ролята на монументалните изкуства. В паметниковите творби на автори от града, за разлика от миналото, се появяват изявено монументално звучене и модерни форми. С ново виждане са произведенията на монументалната живопис в града и региона. Кавалетното творчество на плевенските художници в този период, успоредно с цялостното развитие на българското изкуство, се обогатява с разнообразни пластически възгледи. Много от художниците в Плевен вече са изявени представители на националното ни изкуство.

Общото в изложбите на плевенските автори тогава е камерният характер на творбите като жанр и емоционалното пос-

Тома Трифоновски

лание. Периодичните общонационални изложби на историческа тема в Плевен не успяват да променят характера на интимно-лирическото излъчване на преобладаващите пейзажи, портрети и натюрморти, марки и посветени на историята.

Творците запазват своята неподправеност и авторския си натюрел.

От 1990 г. насам голямата творческа свобода позволява обогатяване на облика на Групата - Плевен с много нови индивидуалности, с разнообразни концепции и пластически инвенции. Приложните жанрове включват - иконопис, плакат, дърворезба, керамика, текстил и др.

Днес, в обилната художествена продукция, сред творби, невинаги равностойни като постижение, се раждат отново оригинални и стойностни произведения.

Анелия ГЕТОВА

Светла ХРИСТОВА

Тези редове са посветени на двете последователни изложби на авторката: през октомври - ноември 2006 г. в галерия „Икар“ и завършилата на 30

март 2007 г. - в салона на Музикалния център „Борис Христов“.

Тя дойде при нас, водена от желанието да намери професионална оценка и поощ-

рение. Вместо това я намерихме ние. Открихме невероятното скромно, отдаден на призванието си творец, отзивчив приятел, художник с голям и разнопосочен потенциал. „Моженето“, което притежава, често я запилява в различни посоки, от които тя винаги се завръща, намерила „неща“, които за другите не съществуват. При това Светла не „прави“ хумор. Не участва с карикатури във вестници и списания. Сатиричното у нея се вплита органично в пластичния език на картините ѝ, нарисувани като в приказките в ясен, орнаментален стил и богата цветова гама. В този измислен и същевременно много реален свят, тя изпълнява ролята на разказвач и шаман, извършващ тайни ритуални обреди. Неслучайно на палитрата ѝ освен бои и четки, неотлъчно присъстват парчета текстил, всякакви хартии, лепила, ножници и друг „метафизичен“ инвентар. Сигурен съм, че рисува заобиколена от котки, най-черната от които е на рамото ѝ... разбира се, това е само алегория в стила на творбите на Светла.

Истината е, че от тези творби струи водопад от несекваща фантазия, оптимизъм и изобретателност.

След всичко казано дотук, мога да обобщя, че Светла Христова е знаменател-

ПЪТЯТ

По повод изложбата на Николай СТАЙКОВСКИ, състояла се през април на „Шипка“ 6

Докъдето достигам с паметта си, във Варшавската академия за изящни изкуства винаги са следвали българи.

Когато за първи път бях в тяхната страна, изненада ме необикновената благосклонност и внимание, с което там се отнасят към полската култура.

Например Стоян Цанев завърши графика при проф. Руджински и след завръщането си дълго време имаше трудности, а сега минава за първо име в българската графика. Подобна съдба има и Николай Стайковски. По-млад от Цанев, той започна

Светла Христова – „Големите мустаци“

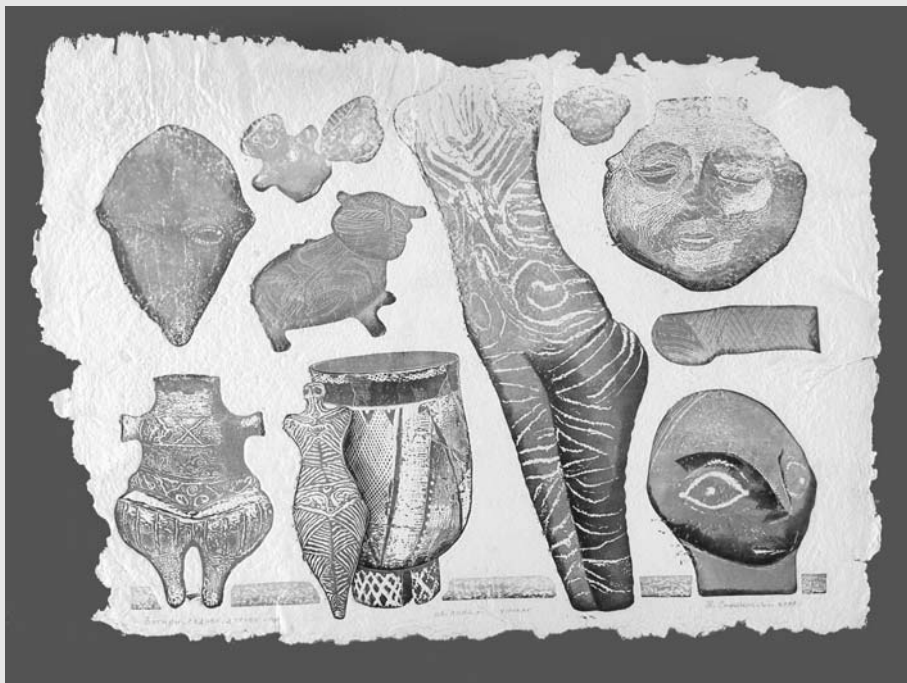
но Явление в света на рисуваната сатира. Една нова философия и светоусещане.

А защо не и „Светлоусещане“?...

Милко ДИКОВ

следването си в бурния у нас край на 70-те и началото на 80-те години на миналия век. Загрижено за идеологическата чистота, правителството на социалистическа България привика своите граждани... затова дипломната си работа по графика той защити в Академията в София...

През първата година на следдипломната си специализация, като стипендиант на полското правителство, правеше архитектурни пейзажи във Варшава, което ми се струваше като изплащане на дълг на благодарност.

Николай Стайковски – „Богини, съдове, духове“

Едва после си спомних, че той има дълбока мотивация, а не само чувство за задължение. Николай Стайковски непрекъснато върви по пътя, по собствен творчески път.

Документалната вярогност към натурата е очевидна за зрителя, но всеки график знае, че това, което се вижда от лявата страна на матрицата, е било от дясно. И следователно, приликата е висша школа за професионализъм.

... Неговото изследване на историческите връзки е наистина импониращо. Познавам тези емоции, защото заради тях предприех пътуване до Стоунхендж, до Морейван, до толкова места в България, Узбекистан, Монголия, Гърция и т.н.

Стайковски в последния си период прие за творческа тема енеолитните находки: тотеми и женски фигурки, едни наис-

тина вълнуващи, опростени форми, свидетелстващи за вечната потребност от изкуство. Тези творби са също линогравюри, отпечатани с определена доза монотипия, уникални в цвят, макар размножими като форма. Това е разновидност на съвременната школа на Варшавската графика и мен ме радва, че българин така добре се чувства в нея... Защото изкуството днес е в основата си наднационално. Може да се твори в отечеството, но също така и далече от него. Николай Стайковски не губи време, прекрасно работи, тъй като негова родина е графиката.

Желаем му успехи, защото го заслужава, а със своята позиция нивелира ненужните разлики между хората.

Прекрасно прави това!

Проф. Рафаел СТРЕНТ, Председател на Съюза на полските художници

Изложба РИСУНКА И МАЛКА ПЛАСТИКА

Април - май 2007 г., „Шипка“ 6

От началото на 80-те години, когато се появиха първите Общи художествени изложби, посветени на рисунката и малката пластика, те неизменно предизвикваха много очаквания, а също така и много коментари.

Заради възможността точно в тези жанрове да се експериментира по-свободно, да се решават определени пластически задачи, да се динамизират различни тенденции.

Интересът беше и заради възможността да се променят обичайните формати на рисунките и да се налагат нови материали в пластиките. Тогава все още се водеха спорове дали рисунката - „алфата“ на всяка творба, може да бъде възприемана като самостоятелно завършено произведение или трябва да си остане просто един подготвителен етап, една силна първична емоция към нещо по-голямо и различно.

И дали малката пластика представлява само една „умалена скулптура“ или може, както и рисунката, да претендира за самостоятелност.

Днес, доста години по-късно, тези спорове са останали в историята на българското изкуство. Там е и много популярната за онова време представа за рисунката и малката пластика като за единствени метафори на творческа свобода. Отдавна вече тези изложби не са и полето, от което се очаква да роди нови тенденции - сега повечето погледи са отправени към кураторските проекти.

И все пак, интересът към „Рисунка и малка пластика“ остава силен независимо от промените.

В сегашното издание по-забележимо е

присъствието на рисунката. Не като цялостно представяне, по-скоро като индивидуални изяви.

Искам да отбележа специално трите голямоформатни рисунки на Румен Скорчев. Спечелил си отдавна признанието на рисуващ, той създаде доста творби, които се различаваха помежду си като принципи на пластическо изграждане. „Рисунка“ I, II и III показват може би най-добрата страна на изкуството му - неговото необикновено артистично общуване с формата.

На другия полюс са серията рисунки на Никола Диков.

На пръв поглед зад екзактната строгост и прецизност на неговите първични впечатления от натурата всъщност стои една много мощна рисунка, която превръща „Първобитно сечиво“, „Камък - сърце“, „Сирена“ в реални пластични образи.

Впечатлена съм също и от рисунките на Елена Панайотова, Момчил Георгиев, Николай Янакиев, Деля Чаушева, Николай Атанасов, Димитър Сотиров, Бисера Вълева, Кирил Божков, Галина Павлова. В някои от тези рисунки откривам продължение на търсенията на техните автори в областта на живописа и илюстрацията, в други, напротив, е ясно желанието за разграничаване от познатата образност.

Откровено казано, трудно ми е да реша какво да пиша за малката пластика.

Резултатите там не са впечатляващи (с някои изключения - Рашо Митев, Цветослав Христов, Спартак Дерменджиев) и като цяло изложбата изглежда доста еднообразна. Причината е не само в отсъствието на емблематични за този жанр имена, както и на повече млади художници.

Н. Гарзов – „Идол“

Проблемите са някъде много по-дълбоко.

Може би моделът „малка пластика“ вече е изчерпал ресурсите си и е дошло времето да бъде променен, по посока на отпадане и на без това неясните критерии за определяне на една пластика като „малка“.

Не виждам нищо драматично, ако бъдещата симбиоза между двата вида се нарича „Рисунка и пластика“.

Това със сигурност ще даде възможност на скулпторите да не се чувстват ограничавани от размера. Предложението ми към тях е да потърсят начини за постигане на пластичността и с помощта на други, неизползвани или не много популярни материали (някои от тях присъстват в изложбата). Например картон и гипскартона, метала, керамиката или пък материите на т.н. „мека скулптура“ - хартията, полиетилена, вължето, латекса, текстила. А защо не и да се опрат и на „суровите“ материали - глината и гипса.

Това, убедена съм, би дало нова посока на търсенията на мнозина скулптори с безспорен талант и би направило следващите изложби не толкова традиционни.

Румяна
КОНСТАНТИНОВА

IN MEMORIAM
ДИМО ИВАНОВ ДИМОВ
(1919-2007)